

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2018. február 28.*

„Fellebbezés – Kereskedelempolitika – Dömping – Kínából származó szolárüveg behozatala – 1225/2009/EK rendelet – A 2. cikk (7) bekezdésének b) és c) pontja – Piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállás – A 2. cikk (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében vett »korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulás« fogalma – Adókedvezmények”

A C-301/16. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Flynn és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek,

támogatja:

a **GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH** (székhelye: Tschernitz [Németország], képviselik: A. Bochon ügyvéd és R. MacLean solicitor)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2016. május 26-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd** (székhelye: Anhui [Kína], képviselik: Y. Melin és V. Akritidis ügyvédek)

felperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Rosas, C. Toader, A. Prechal (előadó) és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. június 21-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2017. december 5-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2016. március 16-i Xinyi PV Products (Anhui) Holdings kontra Bizottság ítéletének (T-586/14, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2016:154) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék a Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd-t (a továbbiakban: Xinyi PV) érintő részében megsemmisítette a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2014. május 13-i 470/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletet (HL 2014. L 142., 1. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet).

Jogi háttér

- 2 Az alapeljárásbeli jogvita tényállásának megvalósulása idején a dömpingellenes intézkedések Európai Unió általi elfogadására irányadó rendelkezések az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletben (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.; a továbbiakban: alaprendelet) szerepeltek. Ezt a rendeletet hatályon kívül helyezte az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.).
- 3 Az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„a) A nem piacgazdasággal rendelkező országokból [(beleértve, Azerbajdzsánt, Észak-Koreát, Fehéroroszországot, Tádzsikisztánt, Türkmenisztánt és Üzbegisztánt)] származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve a Közösséget is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más észszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért a Közösségben ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy észszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

[...]

- b) A Kazahsztánból, valamint a vizsgálat kezdeményezésének idején WTO-tag [WTO: Kereskedelmi Világszervezet], nem piacgazdasággal rendelkező országból származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni.
- c) A b) pont szerinti [kérelemnek] [...] elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis, hogy:
 - a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,

- a vállalkozás egy átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak,
- a vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés,
- az érintett vállalkozás a csődre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozik, amelyek jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak a vállalkozás működése számára, és
- a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik.

[...]

A jogvita előzményei

- 4 A jogvita előzményei a megtámadott ítélet alapján a következőképpen foglalhatók össze.
- 5 A Xinyi PV Kínában székhellyel rendelkező, szolárüveggyártó és -exportáló társaság. Egyedüli részvényese a hongkongi (Kína) székhelyű és a hongkongi tőzsdén jegyzett Xinyi Solar (Hong Kong) Ltd.
- 6 Egy 2013. január 15-én benyújtott panaszt követően a Bizottság 2013. február 28-án dömpingellenes vizsgálatot indított a Kínából származó egyes szolárüvegtermékek behozatalát illetően.
- 7 2013. május 21-én a Xinyi PV a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállás (a továbbiakban: MET-jogállás) megadása iránti kérelmet nyújtott be a Bizottságnak az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján azzal a céllal, hogy vele kapcsolatban a rendes értéket e rendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdése, ne pedig az említett rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjában szereplő szabályokban említett, ún. analóg ország módszer szerint határozzák meg.
- 8 2013. augusztus 22-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a Xinyi PV-t, hogy nem adhat helyt ennek a kérelemnek. Ebben a levélben a Bizottság e tekintetben a következőket fejtette ki:

„A vizsgálat feltárta, hogy a [Xinyi PV] különböző társaságiadó-kedvezményekben részesült, nevezetesen a következőkben:

- a »2 Free 3 Halve« elnevezésű program. Ezen adórendszer révén a külföldi tőkével működő társaságok két éven át teljes adómentességben (0%) részesülnek, majd ezt követően három évig a 25%-os általános adókulcs helyett 12,5%-os adókulcs vonatkozik rájuk;
- a csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozásokra vonatkozó adórendszer. E rendszer alapján a társaságra a 25%-os általános adókulcs helyett 15%-os kedvezményes adókulcs vonatkozik. E kedvezményes adókulcs egy lényegében folyamatosan kiigazítható támogatást képez, amelynek célja egyúttal az, hogy a kedvezményes adókulcsok révén befektetéseket vonzzon, ezzel torzítva a versenyt.

Megállapítható, hogy a kedvezményes adókulcsok jelentős pénzügyi előnnyel járnak, így a [Xinyi PV-nek] nem sikerült bizonyítania, hogy a gyártási költségeit és a pénzügyi helyzetét nem érintették a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások. [...]

Következésképpen a Bizottság javasolja a [Xinyi PV MET-jogállás elismerése iránti kérelmének] az elutasítását.”

- 9 2013. szeptember 1-jei levelében a Xinyi PV előterjesztette az e levéllel kapcsolatos észrevételeit, amelyekre a Bizottság a 2013. szeptember 13-i levélben válaszolt, amely megerősítette a MET-jogállás elismerése iránt az e társaság által benyújtott kérelem elutasítását.

- 10 Ezen utóbbi levélben a Bizottság többek között a következőket jelezte:

„A kormány által stratégiai jelentőségűnek tekintett bizonyos társaságokra vagy gazdasági ágazatokra alkalmazandó [kedvező] társaságiadó-rendszer magában foglalja, hogy ezen adórendszert nem piacgazdasági keretek között fogadták el, hanem az továbbra is döntő részben az állami tervezés eredménye, és ezért a[z alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő] harmadik kritérium hatálya alá tartozhat. A kedvezményes adókulcson alapuló rendszer alkalmazása megváltoztatja a vonzó befektetési célponttá váláshoz a vállalat által elérendő adózás előtti eredményt. [...]

E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a [Xinyi PV-re] kedvezményes (14,01%-os) adókulcs volt alkalmazható, mivel [a Xinyire] egyidejűleg vonatkozott a csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozásokra alkalmazandó, illetve a »2 Free 3 Halve« elnevezésű program szerinti adórendszer. Ennek együttes hatása az általános (25%-os) kulcshoz képest egy lényegesen alacsonyabb adókulcs volt, ami különösen azt a célt szolgálhatta, hogy a kedvezményes kulcsok mellett a társaság vonzó célponttá váljon a tőkebefektetések számára, ezzel befolyást gyakorolva a társaság általános pénzügyi és gazdasági helyzetére.

[...]

Végül állításuk szerint megalapozatlan a Bizottság azon értékelése, amely szerint az adórendszer lényegében folyamatosan kiigazítható. Sor került a két adórendszer időbeni korlátozottságára vonatkozó érvek megfelelő figyelembevételére. Ugyanakkor az, hogy e két adórendszer nem állandó jellegű, nem alkalmas annak [...] megkérdőjelezésére, hogy e rendszerek a vállalkozás pénzügyi és gazdasági helyzetének befolyásolására irányulnak.”

- 11 2013. november 26-án a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1205/2013/EU rendeletet (HL 2013. L 316., 8. o., a továbbiakban: ideiglenes rendelet). Az analóg ország módszer alapján a Török Köztársaságot jelölték ki a rendes érték kiszámítása céljából valamennyi kínai gyártó-exportőr, köztük a Xinyi PV tekintetében. Az e gyártó által gyártott érintett termék behozatalára 39,3%-os ideiglenes dömpingellenes vámot írtak elő.

- 12 Az ideiglenes rendelet (34)–(47) preambulumbekkezdése a MET-jogállás elismerése iránti kérelmekre vonatkozik. E rendelet (40), (41), (43) és (45)–(47) preambulumbekkezdésének szövege a következő:

„(40) [...] a négy exportáló gyártó (vállalatcsoport) által benyújtott [a MET-jogállás elismerése] iránti kérelmek vizsgálata tizenegy jogalanyra terjedt ki.

(41) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a [MET-jogállást] igénylő négy exportáló gyártó (vállalatcsoport) egyike sem tudta bizonyítani az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt valamennyi kritériumnak való megfelelést.

[...]

(43) [...] a négy exportáló gyártó közül egyetlen sem bizonyította – sem egyénileg, sem pedig csoportként –, hogy esetükben nem állnak fenn a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások. Ezek a vállalatok, illetve vállalatcsoportok tehát nem feleltek meg a [MET-jogállás] harmadik feltételének. Konkrétabban: mind a négy exportáló gyártó, illetve exportáló gyártók csoportja részesült adókedvezményekből.

[...]

- (45) Az érintett vállalatokat, a KNK hatóságait és a panaszost a Bizottság tájékoztatta a [MET-jogállásra] vonatkozó vizsgálat eredményéről, és felkérte őket, hogy tegyék meg észrevételeiket.
- (46) A benyújtott észrevételek nem változtattak a Bizottság ideiglenes megállapításain. 2013. szeptember 13-án, a[z alaprendelet] 2. cikk[e] (7) bekezdésének c) pontja szerinti tagállami egyeztetést követően valamennyi kérelmezőt külön és hivatalos úton tájékoztatták a [MET-jogállás] iránti kérelmek kapcsán meghozott végleges bizottsági döntésről.
- (47) Ennek értelmében a [MET-jogállást] kérelmező [kínai] négy exportáló gyártó, illetve exportáló gyártókat tömörítő csoport közül egyetlen sem tudta bizonyítani, hogy megfelel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott valamennyi feltételnek, így [MET-jogállás] iránti kérelmüket elutasították.”
- 13 2014. május 13-án a Bizottság elfogadta a vitatott rendeletet, amelynek (34) preambulumbekkezdésében megerősítette többek között az ideiglenes rendelet (34)–(47) preambulumbekkezdésében kifejtett azon megállapításokat, hogy a MET-jogállás elismerése iránti valamennyi kérelmet el kell utasítani. A vitatott rendelet értelmében 36,1%-os végleges dömpingellenes vámot vetettek ki a Xinyi PV által gyártott szolárüvegtermékek behozatalára.
- 14 Ezt a végleges dömpingellenes vámot később az (EU) 2015/588 rendelettel módosított, a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 470/2014/EU végrehajtási rendeletnek az 1225/2009 rendelet 12. cikke szerinti újbóli, visszanyerésre vonatkozó vizsgálatot követő módosításáról szóló, 2015. augusztus 13-i (EU) 2015/1394 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 215., 42. o.) értelmében módosították, és 75,4%-os mértéket határoztak meg.
- 15 A dömpingellenes vizsgálattal párhuzamosan, 2013. április 23-án szubvencióellenes vizsgálatot is indítottak, amely alapján elfogadták a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2014. május 13-i 471/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletet (HL 2014. L 142., 23. o.). E rendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében 3,2%-os kiegyenlítő vámot vetettek ki a Xinyi PV által gyártott szolárüveg behozatalára.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 16 A Törvényszék Hivatalához 2014. augusztus 7-én benyújtott keresetlevelével a Xinyi PV a vitatott rendelet megsemmisítését kérte.
- 17 Keresetének alátámasztására a Xinyi PV négy jogalapra hivatkozott. A Törvényszék a megtámadott ítéletben e jogalapok közül csak első, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik francia bekezdésének megsértésére alapított joglapot vizsgálta, tehát ez fontos a jelen fellebbezés szempontjából.
- 18 Ebben a jogalapban a Xinyi PV azzal érvelt, hogy a Bizottság a vitatott rendeletben tévesen állapította meg, hogy gyártási költségei és pénzügyi helyzete tekintetében a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében vett jelentős torzulások álltak fenn.
- 19 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 62. pontjában megállapította, hogy úgy kell tekinteni, hogy a Bizottság értékelése ebben a kérdésben nyilvánvalóan hibás.

- 20 Először is, a megtámadott ítélet 63–67. pontjában a Törvényszék ezt a megállapítást lényegében arra az indokra alapította, amely szerint a szóban forgó adókedvezmények nem tekinthetők egy korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottnak abban az értelemben, hogy azok egy ilyen rendszer eredményei vagy következményei lennének, mivel ismert, hogy meghatározott időtartamra szóló adómentesség vagy kedvezményes adókulcs formájában a piacgazdaságú országok – például az uniós tagállamok – is adókedvezményben részesítenek vállalkozásokat, amint az ráadásul a Bíróság állami támogatásokkal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatából kitűnik.
- 21 Másodszor, a megtámadott ítélet 68–78. pontjában a Törvényszék elutasította a Bizottság arra alapított érveit, hogy a szóban forgó adókedvezmények – különös jellemzőik miatt – idegenek a piacgazdaságtól, többek között azért, mert különféle, Kínában végrehajtott tervekhez kapcsolódnak.
- 22 Így a Törvényszék helyt adott az első kereseti jogalapnak, következésképpen pedig – a Xinyi PV által hivatkozott többi megsemmisítési jogalap vizsgálata nélkül – a Xinyi PV-t érintő részében megsemmisítette a vitatott rendelet 1. cikkét.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 23 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - jogi megalapozottság hiányában utasítsa el az első fokon indított kereset első jogalapjának első részét;
 - az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé annak érdekében, hogy az ismét megvizsgálja e jogalap második részét, valamint az első fokon indított kereset második, harmadik és negyedik jogalapját, és
 - jelenleg ne határozzon a két eljárás költségeiről.
- 24 A Xinyi PV azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - a fellebbezőt és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.
- 25 2016. október 13-i Bizottság kontra Xinyi PV Products (Anhui) Holdings végzésével (C-301/16 P, nem tették közzé, EU:C:2016:796) a Bíróság elnöke megengedte, hogy a GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (a továbbiakban: GMB) beavatkozzon a Bizottság kérelmeinek támogatása végett.

A fellebbezésről

- 26 Keresetének alátámasztására a Bizottság három jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő, a „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” kifejezés értelmezése során a téves jogalkalmazásra, a másodikat az indokolási kötelezettség megsértésére, a harmadikat pedig eljárási szabálytalanságokra alapítja.

Az első, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik francia bekezdésének megsértésére alapított jogalap, amennyiben a Törvényszék a „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” kifejezés értelmezése során tévesen alkalmazta a jogot

A felek érvei

27 A Bizottság első jogalapja öt részre tagolódik.

– Az első részből

28 Első jogalapjának első részében a Bizottság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 63. és 69. pontjában megállapította, hogy ahhoz, hogy valamely intézkedés az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottnak minősüljön, nem elegendő azt bizonyítani, hogy ez az intézkedés egy kínai ötéves terv végrehajtására irányul, máskülönben megfosztanák e rendelkezést hatékony érvényesülésétől.

29 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdését ugyanis akként kell értelmezni, hogy az ötéves terv végrehajtására irányuló adókedvezmények még mindig a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből kerültek át.

30 Ezen első részre válaszul a Xinyi PV előadja, hogy a megtámadott ítélet 57. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék előtt semmikor nem vitatták meg a Bizottság azon érvelését, amely szerint az ötéves terv végrehajtására irányuló adókedvezmények mindenkor a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből kerültek át. Új állításról van tehát szó, amelyet mint olyat a Bíróságnak mint elfogadhatatlant kell elutasítania.

31 A kérdés érdemét tekintve, a Törvényszék a megtámadott ítélet 69. pontjában helytállóan állapította meg, hogy megfosztja a „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” kifejezést hatékony érvényesülésétől a MET-jogállás elismerése iránti kérelem azon az alapon történő elutasítása, hogy közvetett kapcsolat áll fenn a szóban forgó adókedvezmények és a jelenlegi Kínai Népköztársaság által végrehajtott tervek között.

– A második részből

32 Első jogalapjának második részében a Bizottság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 74–76. pontjában megállapította, hogy a valamely ország által stratégiai jelentőségűnek ítélt bizonyos iparágaknak – például a csúcstechnológiák ágazatának – biztosított támogatás a piacgazdaságon belül jogszerű célkitűzést képez.

33 A Bizottság e tekintetben előadja, hogy noha a piacgazdaság koncepciója megenged bizonyos állami beavatkozásokat, azok közérdeket szolgálnak, nem pedig „bajnokok” kiválasztását, amely egy „stratégiai” nyilvánított ágazat valamely másikkal képest, különböző adókulcsok vagy más kedvezmények révén történő előnyben részesítéséből áll. A piacgazdaságban az állami támogatások csak akkor igazoltak, ha azok célja a piaci hiányosságok korrigálása, illetve ha azok méltányossági célokra irányulnak.

34 A Xinyi PV előadja, hogy ezen érvelésnek a megtámadott ítélet 75. és 76. pontjával kapcsolatos része az általa a Törvényszék rendelkezésére bocsátott bizonyítékok ezen utóbbi általi, főszabály szerint saját értékelésére vonatkozik, amely bizonyítékok a fellebbezés szakaszában nem képezhetik vizsgálat tárgyát, mivel a Bizottság nem állította és nem is bizonyította e bizonyítékok valamelyikének nyilvánvaló elferdítését.

- 35 Az említett 75. és 76. pont kizárólag annak illusztrálására szolgál, hogy a szóban forgó adókedvezmények nem képeznek olyan típusú torzulásokat, mint amelyek – az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében említett kritérium alkalmazása céljából – az állami kereskedelmű gazdaságokban tapasztalhatók.

– A harmadik részből

- 36 Első jogalapjának harmadik részében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 77. és 78. pontjában megállapította, hogy a Bizottság azon érve, amely szerint a szóban forgó adókedvezmények az elérni kívánt célkitűzéshez közvetlenül kapcsolódó költségeken túlmenően a Xinyi PV teljes pénzügyi eredményére és így általános gazdasági helyzetére is hatást gyakoroltak, kizárólag az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében vett torzulás jelentőségének meghatározásához releváns, annak értékeléséhez azonban nem, hogy az említett torzulás az ugyanezen rendelkezés értelmében vett korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottnak minősül-e.
- 37 Amint azt a Bizottság mind az igazgatási eljárás keretében, mind pedig a Törvényszék előtt megállapította, a piacgazdaságban a támogatási rendszerek egyik közös jellemzője abban nyilvánul meg, hogy a támogatások célzottak és a követett célkitűzések eléréséhez szükséges állami finanszírozásra korlátozódnak. Ezzel szemben a jelen ügyben vizsgált intézkedések nem korlátozódnak ekképpen a valamely befektetéshez kapcsolódó költségek egy sajátos kategóriájára, és időben sem korlátozódtak.
- 38 A Xinyi PV azzal érvel, hogy a Bizottság semmilyen bizonyítékot nem terjeszt elő azon állításának alátámasztására, amely szerint kizárólag a piacgazdaságban létező támogatások célzottak, és korlátozódnak a követett célkitűzések eléréséhez szükséges állami finanszírozásra, és nem utal a Törvényszék elé terjesztett semmiféle bizonyítékra.
- 39 Ez az érvelés ezenfelül jogilag nem megalapozott, mivel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése nem arra a kérdésre vonatkozik, hogy egy torzulás a piacgazdaságban elfogadható intézkedések egyik típusába tartozik-e, hanem arra, hogy olyan a korábbi, nem piacgazdasági rendszerben létező intézkedések egyik típusába tartozik-e.

– A negyedik részből

- 40 Első jogalapjának negyedik részében a Bizottság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 66. és 67. pontjában megállapította, hogy az 1998. január 29-i Bizottság kontra Olaszország ítéletben (C-280/95, EU:C:1998:28), a 2002. március 21-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletben (C-36/00, EU:C:2002:196), valamint a 2011. július 28-i Diputación Foral de Vizcaya és társai kontra Bizottság ítéletben (C-471/09 P–C-473/09 P, nem tették közzé, EU:C:2011:521) jogellenesnek és a belső piaccal összeegyeztethetetlennek ítélt állami támogatási programok összehasonlíthatók a jelen ügyben vizsgált adóintézkedésekkel, ily módon ezen intézkedések fennállása nem elegendő ahhoz, hogy azokat nem piacgazdasági rendszerből áthozott intézkedéseknek lehessen tekinteni.
- 41 Mindenekelőtt, a Bíróság e három ítéletében szóban forgó támogatási programokban az volt a közös, hogy célzottak voltak és egy elérni kívánt stratégiai célkitűzés megvalósításához szükséges összegre korlátozódtak, ily módon pedig a piacgazdaságra jellemző egyik jellemvonással rendelkeztek. Ezzel szemben a jelen ügyben vizsgált két intézkedés nem a költségek egy meghatározott kategóriájára korlátozódik, ezenfelül pedig a csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozások javára előírt kedvezményes adókulcs időben nem korlátozott.

- 42 Ezután, ez a három hivatkozott támogatási program a piacgazdaságra jellemző stratégiai célkitűzések – azaz a környezetvédelem, a nehéz helyzetben lévő vállalkozások szerkezetátalakítása, valamint a regionális fejlődés – elérésére irányult. A jelen ügyben vizsgált intézkedések célja ugyanakkor stratégiai ágazatok előnyben részesítése, ekként pedig nem egy, a piacgazdaságra jellemző cél elérésére irányulnak.
- 43 Végezetül, a Bizottság álláspontja szerint a megtámadott ítélet 66. pontjában hivatkozott három ítéletben jogellenesnek és a belső piaccal összeegyeztethetetlennek ítélt állami támogatások kedvezményezettjei – a Xinyi PV-vel ellentétben – nem voltak jogosultak e támogatások megtartására, mivel elrendelték azok visszatéríttetését.
- 44 A Xinyi PV úgy véli, hogy a megtámadott ítélet 66. és 67. pontjában a Törvényszék által tett megállapítások a tények olyan értékelését képezik, amelyek a fellebbezés szakaszában nem képezhetik vizsgálat tárgyát, mivel a Bizottság nem állította és nem is bizonyította e bizonyítékok valamelyikének nyilvánvaló elferdítését.
- 45 A kérdés érdemét tekintve a Bizottság nem pontosítja, hogy a szóban forgó adókedvezmények mennyiben nem korlátozódnak az általuk elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges összegre. Mindenesetre az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében előírt kritérium nem követeli meg annak megállapítását, hogy a nyújtott támogatások az általuk elérni kívánt célok megvalósításához szükséges összegre korlátozódnak. A szóban forgó adókedvezmények egyébként ténylegesen környezetvédelmi célkitűzésekre irányulnak.
- 46 A GMB mindenekelőtt a megtámadott ítélet 66. pontját bírálja, és azzal érvel, hogy a Törvényszék két eltérő fogalmat kever össze. A „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből”, a jelen ügyben a Kínai Népköztársaságból „áthozott jelentős torzulás” fogalma az uniós jogalkotásba és az Unió dömpingellenes politikájába tartozó, arra irányuló kérdésre vonatkozik, hogy valamely kínai exportőr jogosult-e a MET-jogállásra. A „szubvenciók, illetve állami támogatások” fogalma viszont egy eltérő kérdést szabályozó szabálycsomagba tartozik, amely kérdés arra irányul, hogy a piacgazdasággal rendelkező valamely országban biztosított állami támogatások megengedettek-e.
- 47 Ezután, a Törvényszék tévedett a valamely gazdaság feletti központosított ellenőrzés és a piacgazdaságban megfigyelhető korlátozott és célzott, a külföldi befektetések vonzására és a gazdasági tevékenység előmozdítására irányuló beavatkozások között fennálló különbséget illetően.
- 48 Végezetül a GMB bírálja a megtámadott ítélet 67. pontjában kialakított érvelést, és előadja, hogy mivel a szóban forgó adókedvezmények kifejezetten és szándékosan a kínai gazdaság szerkezetének meghatározott módon való megszervezésére szolgálnak, azok nem vehetők figyelembe a kínai gazdaságnak az – abban működő piaci erők manipulálására irányuló – átfogó megtervezésétől elszigetelten.

– Az ötödik részből

- 49 Első jogalapjának ötödik részében a Bizottság azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy a megtámadott ítélet 75. és 76., valamint 66. és 67. pontjában a „nem piacgazdaság” alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében vett fogalmának téves értelmezésére támaszkodott.
- 50 A Bizottság elsősorban előadja, hogy amennyiben a Törvényszék a megtámadott ítélet 76. pontjában azt állította, hogy a nem piacgazdasági rendszereket a következő jellemzi: „a vállalkozások kollektív vagy állami tulajdonán alapuló gazdaságszervezési forma, ahol e vállalkozások egy központi tervben megállapított termelési célkitűzéseket követnek”, tévesen utalt az állami kereskedelmű ország fogalom meghatározására.

- 51 A „nem piacgazdasági rendszer” fogalma ugyanis tágabb az „állami kereskedelmű ország” fogalmánál, amennyiben az kiterjed többek között az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjához kapcsolódó lábjegyzetben szereplő listára felvett országokra, amelyeknek legalábbis némelyike – ha nem is többségük – piacgazdaságra való áttérés folyamatában lévő gazdaság.
- 52 Hasonlóképpen, ami a Kínai Népköztársaságot illeti, ez az ország – még abban az időszakban is, amikor szerepelt ezen a listán azt megelőzően, hogy az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 384/96/EK rendelet módosításáról szóló, 1998. április 27-i 905/98/EK tanácsi rendelet (HL 1998. L 128., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet 10. kötet, 45. o.) elfogadása folytán áthelyezték volna az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjának megfelelő rendelkezésben említett országok kategóriájába – már 1979-től ún. áttérés folyamatában lévő gazdaság volt.
- 53 Ily módon a Kínai Népköztársaság 1986-ban a közvetlen külföldi befektetések vonzására irányuló intézkedéseket vezetett be, amelyek között szerepelt a különösen a csúcstechnológiák ágazatában tevékenykedő külföldi vállalkozásokra irányuló „2 Free 3 Halve” program.
- 54 Ennélfogva a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 76. pontjában megállapította, hogy a közvetlen külföldi befektetések vonzására irányuló célkitűzés nem fér össze a „nem piacgazdaság” fogalmával, mivel e fogalom téves értelmezésére támaszkodott. A gazdasági reformok beindulását követően ugyanis a nem piacgazdasággal rendelkező országok többsége – ha nem is mind – gyakran az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló adómentesség alkalmazásával fogja megpróbálni a külföldi befektetéseket vonzani.
- 55 Másodsorban, a megtámadott ítélet 66., 67., 75. és 76. pontjában a Törvényszék arra az előfeltevésre támaszkodott, amely szerint minden, ami egy piacgazdaságban megfigyelhető, *per definitionem* nem lehet nem piacgazdasági rendszerből áthozott.
- 56 Ez az előfeltevés téves, mivel egyrészt a nem piacgazdasággal rendelkező országok többsége áttérés folyamatában lévő és a piacgazdaság felé haladó gazdaság, másrészt pedig az állami beavatkozások által előidézett torzulások a piacgazdaságban is megfigyelhetők. A döntő kérdés nem az, hogy bizonyos elemeket meg lehet-e figyelni egy piacgazdaságban, hanem, hogy azok jellemzőek-e egy ilyen gazdaságra.
- 57 A Xinyi PV álláspontja szerint az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő „korábbi” kifejezés semmi kétséget nem hagy afelől, hogy az 1998. július 1-jétől kezdve, azaz a MET-jogállás elismerésének lehetőségét bevezető 905/98 rendelet hatálybalépése után a kínai gyártók által benyújtott, e jogállás elismerése iránti kérelmek értékelése céljából a Bizottságnak vizsgálnia kell, hogy léteznek-e az ezen időpontot megelőzően – azaz akkor, amikor a Kínai Népköztársaság még hagyományos állami kereskedelmű ország volt – hatályos, nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulások.
- 58 A Törvényszék tehát a megtámadott ítélet 76. pontjában helytállóan értelmezte a „nem piacgazdaság” alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő fogalmát akként, hogy az az „állami kereskedelmű gazdaság” jelenti.
- 59 A GMB álláspontja szerint a megtámadott ítélet 65. és 67. pontja jogilag téves. Hangsúlyozza, hogy a torzulást az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében addig lehet „áthozottnak” tekinteni, amíg a kínai gazdaság a piacgazdaságra való áttérés céljából nem hagyott fel határozottan a tervgazdálkodással.
- 60 Márpedig a kínai gazdaság sok szempontból továbbra sem reformgazdaság, és ott az állami ellenőrzés áramlatai továbbra is szervező szerepet játszanak. Az egymást követő ötéves tervek a kínai központi kormányzat kötelező, a kínai gazdaságnak a központi tervezés irányvonalában történő megszervezése

céljából nemzeti, regionális és helyi szinten végrehajtott utasításcsomagját tükrözik. 1998 után a kínai gazdasági modell nem változott olyan jelentős módon, hogy lehetővé váljon annak piacgazdaságként való jellemzése.

- 61 A GMB elveti a „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulás” fogalma tekintetében a Törvényszék által alkalmazott, általa pedig túlzottan formálisnak minősített megközelítést, amennyiben az azt vonja maga után, hogy a Kínai Népköztársaság által a saját gazdaságába 1998 után bevezetett bármely torzulás kizárja, hogy a Bizottság megtagadja a MET-jogállás elismerését.
- 62 Ez a társaság úgy véli, hogy a Törvényszék itt szintén tévesen alkalmazta a jogot, mivel a torzulás megfelelő elemzése nem egyszerűen a szóban forgó intézkedések mint gazdasági ösztönzők „fennállására”, hanem inkább arra a szerepre vonatkozik, amelyet ezek a kínai központi kormányzat politikai célkitűzéseinek kiterjesztéseként játszanak. A Xinyi PV-vel szemben kiszabott 36,1%-os, majd pedig 75,4%-os dömpingellenes vám keletkezése bizonyítja, hogy azok a torzulások, amelyekből a kínai kormány tervezett gazdasági célkitűzéseinek elérése során hasznot húzhatott, erőteljesen segítettek abban, hogy – összes gyártási költségét figyelmen kívül hagyva – árait alsó küszöbértékre csökkentse. Az érintett torzulások hiányában nem következett volna be az árak teljes körű rugalmatlansága.
- 63 A GMB végezetül előadja, hogy a megtámadott ítélet 65. pontja mindenesetre hibás, amennyiben a kínai kormány a „2 Free 3 Halve” programot 1986-ban hozta létre, az pedig ekként olyan időszakra nyúlik vissza, amikor Kína még a piacgazdaságra jellemző semmiféle jellemvonást nem mutatott.

A Bíróság álláspontja

– Előzetes észrevételek

- 64 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerint a nem piacgazdasággal rendelkező országokból származó behozatal esetében a rendes értéket – az ugyanezen rendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdésében megállapított szabályoktól eltérve – főszabály szerint egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke, azaz az analóg ország módszer alapján kell megállapítani. Az említett rendelkezés célja ezért annak elkerülése, hogy olyan árakat és költségeket vegyenek figyelembe, amelyek a nem piacgazdaságú országokban használatosak, mivel ezek nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők (lásd többek között: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 66. pont).
- 65 Mindazonáltal az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében a többek között a Kínából származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket e rendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdésének megfelelően, következésképpen pedig nem az analóg ország módszer alapján határozzák meg, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint az említett rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében.
- 66 Amint az az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának alapjául szolgáló különböző rendeletekből következik, e rendelkezés arra irányul, hogy lehetővé tegye a piacgazdasági feltételek mellett működő, többek között a Kínában létrejött gyártók számára, hogy a letelepedésük helye szerinti ország egészében fennálló helyzet helyett az egyedi helyzetüknek megfelelő státusszal rendelkezzenek (2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 108. pont).
- 67 Az alaprendeletben rá ruházott hatáskörök alapján a Bizottságnak kell értékelnie, hogy az érintett gyártó által benyújtott adatok elegendők-e annak bizonyítására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjában említett MET-jogállás elismerése tekintetében az e rendelet 2. cikke

(7) bekezdésének c) pontjában előírt feltételek teljesülnek, és az uniós bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ez az értékelés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát (lásd ebben az értelemben többek között: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 70. pont).

- 68 Nem vitatott, hogy a jelen ügyben a Xinyi PV-nek a MET-jogállás elismerése iránti kérelmét kizárólag azon az alapon utasították el, hogy ez a társaság nem bizonyította, hogy megfelel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő kritériumnak.
- 69 Az említett rendelkezés értelmében az érintett gyártónak elegendő bizonyítékot kell benyújtania arra nézve, hogy termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés.
- 70 E rendelkezés szövegéből kitűnik – amint azt a megtámadott ítélet 46. pontjában a Törvényszék is megállapította –, hogy a rendelkezés két kumulatív feltételt ír elő, amelyek közül az egyik a szóban forgó vállalkozás termelési költségei és pénzügyi helyzete jelentős torzulásának fennállására, a másik pedig arra irányul, hogy az említett torzulás korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottnak bizonyuljon.
- 71 A megtámadott ítélet e két feltétel közül csupán a másodikra vonatkozik, mivel a Törvényszék a Xinyi PV által hivatkozott első jogalap arra alapított részének vizsgálatára – majd pedig elfogadására – szorítkozott, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításakor, hogy a kínai szabályozásban előírt, a Xinyi PV számára biztosított adókedvezményeknek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében vett „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” torzulásnak kell minősülniük.

– Az ötödik részből

- 72 Első jogalapjának elsősorban vizsgálandó ötödik részében a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő második feltételnek a megtámadott ítélet 76. pontjában a Törvényszék által elfogadott értelmezését vitatja, és lényegében azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében vett „korábbi, nem piacgazdasági rendszer” kifejezés „a vállalkozások kollektív vagy állami tulajdonán alapuló gazdaságszervezési formára” utal, „ahol e vállalkozások egy központi tervben megállapított termelési célkitűzéseket követnek”.
- 73 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék előtt a Xinyi PV többek között azzal érvelt, hogy nem tekinthető úgy, hogy a számára biztosított adókedvezményeket egy olyan rendszer keretében nyújtották, ahol a kereskedelem teljes vagy lényegében teljes monopóliuma áll fenn, és ahol valamennyi belföldi árat az állam állapítja meg (azaz állami kereskedelmű ország).
- 74 Ebből következik – amit egyébként a Bíróság előtt egyik fél sem vitatott –, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő „korábbi, nem piacgazdasági rendszer” kifejezés fogalom meghatározásának céljából a Törvényszék a megtámadott ítélet 76. pontjában kifejezetten egy állami kereskedelmű ország gazdasági rendszerére utalt.
- 75 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amint azt a 905/98 rendelet negyedik és ötödik preambulumbekkezdése kimondja, a végső soron – többek között – az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontjában átvett rendelkezés bevezetését az indokolta, hogy a Kínában végbemenő reformfolyamat alapvetően megváltoztatta ezen ország gazdaságát, és olyan vállalatok alapításához vezetett, amelyek esetében piacgazdasági feltételek érvényesülnek, és ennek

eredményeként ezen országban háttérbe kerültek azok a gazdasági körülmények, amelyek az analóg ország módszer alkalmazását ösztönözték (2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 68. pont).

- 76 Mivel azonban e reformok ellenére a Kínai Népköztársaság továbbra sem minősül olyan piacgazdaságú országnak, amelynek az exportjaira az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdése automatikusan vonatkozna, ugyanezen rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja értelmében minden olyan gyártónak, aki e szabályok alkalmazását kéri, az ezen utóbbi rendelkezésben előírt elegendő bizonyítékot kell benyújtania arra nézve, hogy a MET-jogállás elismerését igazoló piacgazdasági feltételek alapján működik (2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 69. pont).
- 77 Ennélfogva úgy kell tekinteni, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő „korábbi, nem piacgazdasági rendszer” kifejezés arra a korábbi gazdasági rendszerre utal, amely a kínai gyártók tekintetében az analóg ország módszer szisztematikus alkalmazását igazolta, de amely a Kínai Népköztársaságban háttérbe került.
- 78 Márpedig ismeretes, hogy jóval 1998. július 1-je – a végső soron többek között az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontjában átvett rendelkezést bevezető 905/98 rendelet hatálybalépése – előtt a kínai gazdasági rendszer már nem az állami kereskedelmű országok gazdasági rendszere volt. Ugyanis olyan ország gazdasági rendszeréről van szó, amely noha még mindig nem rendelkezett piacgazdasággal, megtett már bizonyos, az állami ellenőrzést mérséklő reformokat, de amelynek gazdaságát számos ágazatban továbbra is többek között az ötéves tervek által betöltött központi szerep jellemezte.
- 79 Egyebekben nem vitatott – amint arra a főtanácsnok indítványának 59. pontjában szintén rámutatott –, hogy az említett rendelkezés bevezetésével elérni kívánt célkitűzés a kínai gazdaság bizonyos ágazataiban már megvalósult reformok elismerése és további, még alapvetőbb reformok ösztönzése volt, azzal a céllal, hogy a viszonylag közeli jövőben e gazdaság valamennyi ágazatában a gyártókra vonatkozó árakat és az általuk alkalmazott árakat többé ne az állam határozza meg, illetve befolyásolja jelentősen, hanem hogy azok alapvetően a kínálat és a kereslet szabad összehatásának eredményei legyenek.
- 80 Időközben azonban – az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja értelmében – továbbra is az analóg ország módszert alkalmazzák főszabály szerint a rendes érték kiszámítására, amennyiben csak akkor nem fogják valamely gyártóra ezt a módszert alkalmazni, ha ez a gyártó jogilag megkövetelt módon bizonyítja, hogy megfelel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában rögzített öt feltétel mindegyikének, és a Bizottság csak ekkor lesz köteles e gyártó tekintetében kiszámítani a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdésében előírt módszernek megfelelően a piacgazdasággal rendelkező országokból származó behozatalokra.
- 81 Azt a megállapítást, amely szerint az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő „korábbi, nem piacgazdasági rendszer” kifejezés nem szükségszerűen és nem konkrétan egy állami kereskedelmű ország történelmi gazdasági rendszerére, hanem általánosabban, egy piacgazdasággal nem rendelkező gazdasági rendszerre utal, amelyben adott esetben sor került bizonyos reformokra, alátámasztja, hogy e rendelkezés több nyelvi változatában különféle kifejezések szerepelnek, például „korábbi gazdasági rendszer, amelyben nem érvényesülnek a piaci törvények” (spanyolul: „*sistema anterior de economía no sujeta a las leyes del mercado*”), „korábbi, nem piacgazdaság alapú rendszer” (angolul: „*former non-market economy system*”) vagy akár „korábbi, központosított gazdasági rendszer” (portugálul: „*antigo sistema de economia centralizada*”).
- 82 Ugyanígy, ezt a megállapítást alátámasztja az a körülmény, hogy – amint lényegében arra a főtanácsnok indítványának 70–73. pontjában szintén rámutatott – a MET-jogállással kapcsolatos rendelkezések céljára figyelemmel a „korábbi, nem piacgazdasági rendszer” kifejezést követő „áthozott” szót akként

kell értelmezni, hogy a szóban forgó torzulás e korábbi, nem piacgazdasági rendszer eredménye vagy következménye, illetve más szóval, hogy az érintett kedvezményeknek egy ilyen rendszerből kell származniuk, amint azt egyébként a Törvényszék – az alaprendelet bizonyos nyelvi változatainak összehasonlítására figyelemmel – a megtámadott ítélet 64. pontjában megállapította.

- 83 Végezetül, ezt a megállapítást alátámasztja az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának célja, amely rendelkezés a gyártó piacgazdasági feltételek melletti működésének, valamint különösen annak biztosítására irányul, hogy a gyártó részéről felmerülő költségek és az általa alkalmazott árak a piaci erők szabad összehatásának eredményei legyenek (2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 82. pont).
- 84 E célhoz képest ugyanis e rendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik francia bekezdésének alkalmazásában irreleváns, hogy a szóban forgó gazdasági rendszer állami kereskedelmű gazdaság vagy nem piacgazdasággal rendelkező más típusú gazdaság.
- 85 Ebből következik, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdését akként kell értelmezni, hogy az arra kötelezi a gyártót, hogy jogilag megkövetelt módon bizonyítsa, hogy termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, piacgazdasággal nem rendelkező olyan gazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, amely bizonyos ágazatok tekintetében adott esetben már egy, a piacgazdasági rendszerre való áttérés folyamatában lévő rendszer.
- 86 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Törvényszék azzal, hogy a megtámadott ítélet 76. pontjában az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő „korábbi, nem piacgazdasági rendszer” kifejezés fogalommeghatározása céljából egy állami kereskedelmű ország gazdasági rendszerére utalt, a tévesen alkalmazta a jogot.
- 87 Ennélfogva az első jogalap ötödik részének helyt kell adni.

– Az első részről

- 88 Első jogalapjának másodsorban vizsgálendő első részében a Bizottság lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 63. és 69. pontjában megállapította, hogy ahhoz, hogy valamely intézkedés az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottnak minősüljön, nem elegendő azt bizonyítani, hogy ez az intézkedés egy, Kínában végrehajtott tervhez kapcsolódik, máskülönben megfosztanák e rendelkezést hatékony érvényesülésétől.
- 89 E tekintetben előjáróban el kell utasítani a Xinyi PV által felhozott azon kifogást, amely szerint a Bizottságnak ez az érvelése elfogadhatatlan, mivel olyan új állításról van szó, amelyet nem vitattak meg a Törvényszék előtt.
- 90 A Bizottság ugyanis jogosult olyan fellebbezést előterjeszteni, amelyben a Bíróság előtt a megtámadott ítéletből következő olyan jogalapokra hivatkozik, amelyek az előbbi jogi megalapozottságának kifogásolását célozzák (lásd ebben az értelemben többek között: 2014. április 10-i Bizottság és társai kontra Siemens Österreich és társai ítélet, C-231/11 P–C-233/11 P, EU:C:2014:256, 102. pont). A megtámadott ítélet 52. és 53. pontjából egyébként kitűnik, hogy a szóban forgó érvet a Bizottság felhozta a Törvényszék előtt, így módon a Törvényszék köteles volt arra válaszolni.
- 91 Az érdemi részt illetően előjáróban meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 69. pontjában a Törvényszék – a Xinyi PV állításával ellentétben – nem arra a megállapításra támaszkodott, amely szerint a jelenlegi Kínai Népköztársaság által kialakított ötéves tervek nem összehasonlíthatók az akkoriban végrehajtottakkal, amikor ez az ország még állami kereskedelmű gazdaság volt.

- 92 A Törvényszék ugyanis az említett pontban azon az alapon utasította el a Bizottságnak „a szóban forgó adókedvezményeknek a Kína által megvalósított különböző tervekhez való közvetett kapcsolódására” alapított érvét, hogy az „túlzott formalizmuson alapul, mivel az említett tervek fennmaradása nem feltétlenül vonja maga után azt, hogy az említett rendszerek a korábbi, nem piacgazdaságon alapuló kínai rendszerből származnak, hacsak nem tekintjük úgy, hogy a Kínában elfogadott és valamely tervhez kapcsolható összes intézkedés a korábbi, nem piacgazdasági kínai rendszerből származik, ami megfosztaná hatékony érvényesülésétől az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontját”.
- 93 A megtámadott ítélet 76. pontjában egyébként a Törvényszék megállapította, hogy a termelési célkitűzéseket meghatározó központi tervek alkalmazása a nem piacgazdasági rendszer jellemzője.
- 94 E tekintetben meg kell állapítani, hogy feltéve, hogy a kínai ötéves tervek immár nem írnak elő meghatározott termelési célkitűzéseket valamennyi gazdasági ágazat számára, ahogyan akkor, amikor a Kínai Népköztársaság még állami kereskedelmű ország volt, ez nem változtat azon – amint lényegében azt a főtanácsnok indítványának 89. és 99. pontjában szintén megállapította –, hogy ismeretes, hogy ezek a tervek a kínai gazdasági rendszerben végbement reformok után továbbra is alapvető szerepet játszanak e gazdaság szervezésében, amennyiben számos ágazat tekintetében tartalmazznak pontos célkitűzéseket, amelyek valamennyi kormányzati szint számára kötelezőek.
- 95 Ennélfogva amennyiben – a jelen ítélet 85. pontjában már megállapítottaknak megfelelően – az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő kritérium arra kötelezi a gyártót, hogy jogilag megkövetelt módon bizonyítsa, hogy termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik nem piacgazdasággal nem rendelkező gazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, legyen szó akár állami kereskedelmű rendszerről, akár a piacgazdaságra való áttérés folyamatában lévő rendszerről, a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló, a stratégiai jelentőségűnek ítélt ágazatokban – például a csúcstechnológiák ágazatában – adókedvezmények külföldi befektetések számára történő biztosításából álló intézkedésnek a Kínában végrehajtott különféle tervekhez való kapcsolódása elegendő annak vélelmezéséhez, hogy ez az intézkedés az e rendelkezés értelmében vett „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottnak” minősül.
- 96 Egyebekben – ellentétben a Törvényszék által a megtámadott ítélet 69. pontjában megállapítottakkal – ez a vélelem nem fosztja meg hatékony érvényesülésétől az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdését.
- 97 Azon túlmenően ugyanis, hogy ez kizárólag a valamely ötéves tervhez ténylegesen kapcsolódó intézkedésekre vonatkozik, az érintett gyártó megdöntheti ezt a vélelmet, ha jogilag megkövetelt módon bizonyítja, hogy a szóban forgó intézkedés nem szervesen ellentétes a piacgazdasággal.
- 98 Mindenesetre az említett gyártónak továbbra is lehetősége van annak bizonyítására, hogy ez a vele kapcsolatban alkalmazott intézkedés nem jár olyan torzulással, amelyet ugyanezen rendelkezés értelmében „jelentősnek” lehetnek minősíteni.
- 99 Ebből következik, hogy a megtámadott ítélet 69. pontjában szereplő megfontolások téves jogalkalmazáson alapulnak.
- 100 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az első fellebbezési jogalap első része szintén megalapozott.

– A második és a negyedik részből

- 101 Első jogalapjának együttesen és harmadsorban vizsgálandó második és negyedik részében a Bizottság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 66., 67., 75. és 76. pontjában megállapította, hogy a szóban forgó adókedvezmények az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében nem tekinthetők egy korábbi, nem

piacgazdasági rendszerből áthozottnak, mivel egyrészt ismert, hogy a stratégiai jelentőségűnek ítélt ágazatokban – például a csúcstechnológiák ágazatában – az uniós tagállamokhoz hasonló piacgazdaságú országok is biztosítanak a külföldi befektetések vonzására irányuló célkitűzéssel adókedvezményeket a vállalkozások számára, másrészt pedig ez a célkitűzés – legalábbis elméleti síkon – nem fér össze a vállalkozások kollektív vagy állami tulajdonán alapuló gazdaságszervezési formával, amelyben e vállalkozások egy központi tervben megállapított termelési célkitűzéseket követnek, ami egy nem piacgazdasági rendszer jellemzője.

- 102 Noha – amint azt a Xinyi PV állítja – természetesen nem a Bíróság feladata vizsgálni a fellebbezés szakaszában a megtámadott ítélet említett pontjaiban tett azon, alapvetően tényszerű megállapítást, amely szerint az e gyártó számára biztosítotthoz hasonló jellegű adókedvezmények az uniós tagállamokhoz hasonló, piacgazdasággal rendelkező országokban is léteznek, a Bizottság fellebbezésében bírálhatja azt a következtetést, amelyet a Törvényszék ebből a tények jogi minősítésének formájában levont, azaz, hogy nem lehet úgy tekinteni, hogy ezek a kedvezmények az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” torzulásnak minősülnek.
- 103 Márpedig meg kell állapítani, hogy ez a bírálathoz megalapozott.
- 104 Amint lényegében arra ugyanis a főtanácsnok indítványának 95–99. pontjában szintén rámutatott, mivel nem vitatott, hogy a szóban forgó adókedvezmények kapcsolódhatnak a Kínában végrehajtott különféle tervekhez, továbbá mivel gazdasági modelljét érintő reformok ellenére ez az ország – amint az az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontjában előírt rendelkezésből kitűnik – főszabály szerint továbbra is nem piacgazdasággal rendelkező országnak minősül, az a kontextus, amelyben ezekre az adókedvezményekre sor kerül, gyökeresen eltér attól, amelyben az esetlegesen hasonló intézkedések a piacgazdaságú országokban működnek.
- 105 E tekintetben az uniós tagállamokat illetően emlékeztetni kell arra, hogy az ezekhez hasonló adókedvezmények főszabály szerint összeegyeztethetetlenek a belső piaccal, ekként pedig tilosak, ha az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett „állami támogatásnak” minősülhetnek, amihez az szükséges, hogy az ebben a rendelkezésben meghatározott négy feltétel teljesüljön (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21-i Bizottság kontra World Duty Free Group és társai ítélet, C-20/15 P és C-21/15 P, EU:C:2016:981, 53. pont).
- 106 Egyebekben – amint azt a Bizottság is kifejtette anélkül, hogy ezt bárki vitatta volna – a Törvényszék által a megtámadott ítélet 66. pontjában említett három ítéletben jogellenes és az uniós joggal összeegyeztethetetlen adótámogatásokról volt szó, amelyeket akkor is vissza kellett téríteni a kedvezményezettjeiktől, ha azok odaítélésére – pontos célkitűzések megvalósítása céljából – bizonyos korlátozások vonatkoztak. A jelen ügyben azonban a biztosított adókedvezményeket társan meghatározott stratégiai ágazatok javára nyújtják, és azok időben nem korlátozottak, nem úgy tűnik továbbá, hogy a támogatások biztosítására olyan állami ellenőrzés vonatkozna, amely azok kedvezményezettjeit kiteszi a támogatások visszatérítése kockázatának.
- 107 A Kínában fennálló, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontjában előírt rendelkezésben említett különös gazdasági rendszert, azaz egy, a piacgazdaságra való áttérés folyamatában lévő olyan gazdasági rendszert illetően, amely főszabály szerint továbbra is nem piacgazdasággal rendelkező rendszernek minősül, noha – mint a jelen ügyben – a szóban forgó adókedvezmények a Kínában végrehajtott különféle tervekhez kapcsolódnak, nem tekinthető úgy, hogy ezek a kedvezmények nem férnek össze egy ilyen rendszerrel.
- 108 Épp ellenkezőleg – amint azt indítványának 104. pontjában a főtanácsnok szintén megállapította –, mivel az érintett adókedvezmények egy ötéves tervet hajtanak végre, ez pedig a tervgazdaságok jellemző eleme és alapvető eleme a kínai gazdaság szervezésének, a Bizottság vélelmezhetette, hogy ezek az intézkedések „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott[ak]” voltak.

- 109 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a Bizottság első jogalapjának második és negyedik része megalapozott.
- 110 Ebből következik – anélkül, hogy vizsgálni kellene az első jogalap harmadik részét –, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor megtagadta a Xinyi PV MET-jogállásának elismerését azon megfontolás alapján, hogy az ezen intézkedésekből eredő torzulások nem az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében vett „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottak”.
- 111 Következésképpen, mivel a Bizottság első jogalapjának első, második, negyedik és ötödik része megalapozott volt, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni, anélkül, hogy vizsgálni kellene a második és a harmadik fellebbezési jogalapot.

A Törvényszék előtt indított keresetről

- 112 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének megfelelően a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi.
- 113 A jelen ügyben nem ez a helyzet, mivel a Törvényszék anélkül adott helyt a Xinyi PV megsemmisítés iránti keresetének, hogy vizsgálta volna az előtte felhozott első jogalap második részét, valamint a második, a harmadik és a negyedik jogalapot. Az ügyet következképpen vissza kell utalni a Törvényszék elé.

A költségekről

- 114 Mivel az ügyet a Bíróság visszautalta a Törvényszék elé, a jelen fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének a 2016. március 16-i Xinyi PV Products (Anhui) Holdings kontra Bizottság ítéletét (T-586/14, EU:T:2016:154) hatályon kívül helyezi.**
- 2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.**
- 3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások